

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Hemlöshet" (initiativytrande)

(2012/C 24/07)

Föredragande: **Eugen LUCAN**

Den 20 januari 2011 beslutade Europeiska ekonomiska och sociala kommittén att i enlighet med artikel 29.2 i arbetsordningen utarbeta ett initiativytrande om

"Hemlöshet".

Facksektionen för sysselsättning, sociala frågor och medborgarna, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 28 september 2011.

Vid sin 475:e plenarsession den 26–27 oktober 2011 (sammanträdet den 27 oktober) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 98 röster för och 6 nedlagda röster.

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 EESK rekommenderar följande:

1.1.1 Europeiska unionen bör anslå mer medel från strukturfonderna (i synnerhet ESF och ERUF) för att angripa hemlöshetsproblemet, framför allt med målet att bygga permanenta bostäder.

1.1.2 Europeiska unionen och medlemsstaterna bör grunda sin politik för att bekämpa hemlöshet på principen om full respekt för de mänskliga rättigheterna, bland annat rätten till en lämplig bostad till ett överkomligt pris. EESK anser att hemlösheten inte uppstått av sig själv, utan att den är ett resultat av politiska och ekonomiska val. Granskningen av hur resurser kan omfördelas bör ingå som ett led i EU 2020-strategins målsättning att skapa en tillväxt för alla och den bör inledas omedelbart, inte minst mot bakgrund av den kris som unionen har drabbats av.

1.1.3 Det finns redan nu en rättslig ram inom EU för en ambitiös politik för subventionerat boende (fördragen, stadgor och internationella överenskommelser). Dessutom skulle unionen kunna samordna insatserna för att uppmuntra medlemsstaterna att ratificera den reviderade europeiska sociala stadgan⁽¹⁾. Europeiska kommissionen, Europaparlamentet och EU:s byrå för grundläggande rättigheter bör utarbeta en årlig rapport med en utvärdering av hur artikel 34 i stadgan om de grundläggande rättigheterna avseende rätten till bostadsstöd genomförs i medlemsstaterna.

1.1.4 Eurostat bör uppmuntra användningen av gemensamma definitioner, index och indikatorer för att öka förståelsen för hemlöshetsfrågans komplexitet och specifika karaktär i hela unionen samt ta fram enhetlig statistik. EESK rekommenderar att ETHOS-typologin, som lanserats av Europeiska samorganisationen för boende och hemlöshetsfrågor (FEANTSA), antas som definition av hemlöshet på EU-nivå.

⁽¹⁾ Den reviderade europeiska sociala stadgan: Europarådets europeiska sociala stadga från 1961. Dess revidering genom ett protokoll 1995 införde rätten till bostad bland de grundläggande sociala rättigheterna. Endast 14 stater som är parter till stadgan (av totalt 43) har ratificerat den i den nationella lagstiftningen.

1.1.5 Europeiska kommissionen bör utarbeta en ambitiös strategi för kampen mot hemlöshet och bistå medlemsstaterna med att ta fram effektiva nationella strategier i enlighet med de riktlinjer som föreslagits i den gemensamma rapporten från 2010 om social trygghet och social integration. Samtidigt bör man beakta rekommendationerna från juryn vid den europeiska konsensuskonferensen om hemlöshet. En ambitiös bostadspolitik i EU sammanhänger med de ambitiösa arbetena med att skapa sysselsättning och välstånd, som är två av målen i EU:s fördrag.

1.1.6 Mot bakgrund av att målet med Europa 2020-strategin är en smart och hållbar tillväxt för alla föreslår EESK att EU regelbundet övervakar den och utformar en politik som bland annat är baserad på förhållandet mellan lägenhetspriserna på bostadsmarknaden och EU-medborgarnas möjlighet att köpa eller hyra en bostad på grundval av sina inkomster.

1.1.7 EU bör bistå medlemsstaterna i att beakta följande element i integrationspolitiken: att förhindra dödsfall som beror på att människor bor på gatan, att erkänna alla människors värde, att se den komplexa bakgrunden, att förebygga hemlöshet, att låta mottagarna ta ansvar och delta via ett socialt avtal eller hyresavtal, europeiska standarder för kostnadseffektivitet för bostäder och sociala tjänster, att bygga permanenta bostäder, subventionerade lägenheter och centrum för förebyggande verksamhet på alla orter⁽²⁾ samt att införa metoder som möjliggör snabbt tillträde till permanent boende.

1.1.8 Kommissionen bör inrätta en europeisk byrå för hemlöshetsfrågor.

1.1.9 Medlemsstaterna bör införa effektiva strategier för bekämpning av hemlöshetskrisen. Tyngdpunkten i strategierna bör ligga vid ett optimalt förhållande mellan kostnad och effektivitet, samråd med och främjande av offentlig-privata partnerskap samt en ökning av antalet bostäder mot bakgrund av att den ekonomiska krisen lett till betydligt lägre bostadspriser.

⁽²⁾ Den finländska modellen "Housing first" ("Bostad först") har visat att det är möjligt att sänka kostnaderna med 14 000 euro per person som erhåller bistånd.

2. Bakgrund samt allmänna kommentarer avseende hemlöshetsproblematiken i EU

2.1 De hemlösa var en prioriterad målgrupp för åtgärder inom ramen för det Europeiska året 2010 för bekämpning av fattigdom⁽³⁾.

2.2 Hemlöshetsproblemet nämndes för första gången som en prioriterad fråga i den gemensamma rapporten om socialt skydd och social integration 2005. Europeiska kommissionen publicerade 2007 en studie som utvärderar hemlösheten i hela unionen⁽⁴⁾.

2.3 Problemet med hemlöshet måste omgående åtgärdas, i synnerhet som det utgör en mycket viktig del av EU:s strategi för socialt skydd och social integration.

2.4 Genom EU-strategin för socialt skydd och social integration (även benämnd "Den öppna samordningsmetoden inom det sociala området") samordnar och uppmuntrar Europeiska unionen nationella metoder och utformning av politik för bekämpning av fattigdom och social utslagning tack vare en rapporteringsmekanism, gemensamma indikatorer och politiska slutsatser som antagits av Europeiska kommissionen i samråd med EU:s ministerråd.

2.5 Europaparlamentet har antagit en rad viktiga initiativ till förmån för hemlösa, exempelvis en skriftlig förklaring om resolutionen om hemlöshet som antogs 2008⁽⁵⁾. I förklaringen uppmannas rådet att förbinda sig att senast 2015 få bukt med problemet med hemlösa på gatorna i hela EU. Den 6 september 2010 publicerade fem Europaparlamentariker från olika partier en ny gemensam skriftlig förklaring om behovet av en EU-strategi i hemlöshetsfrågan. Förklaringen antogs i december 2010. För att ovan nämnda ambitiösa mål ska kunna uppnås anser EESK att det behövs stöd från EU-fonderna (ESF och ERUF).

2.6 EU:s nätverk av oberoende sakkunniga på området för social integration lade i slutet av 2009 fram en rapport⁽⁶⁾ om hemlöshet och utestängning från bostadsmarknaden i EU:s medlemsstater. I rapporten begärdes att hemlöshetsfrågan fullt ut ska ingå i den öppna samordningsmetoden inom det sociala området, och att ärendet ska ges större tyngd och uppmärksamhet efter 2010.

2.7 Den 17 juni 2010 antog Europeiska rådet den nya strategin Europa 2020. Fram till 2020 ska EU sträva efter att undanröja risken för fattigdom och social utslagning för minst 20 miljoner personer. Kommissionens förslag för perioden fram till 2020 innehåller en europeisk plattform mot fattigdom som

ska "[f]astställa och genomföra åtgärder för att hantera specifika villkor för **särskilt utsatta grupper** ([...] och **hemlösa**)".⁽⁷⁾

2.8 I oktober 2010 lade Regionkommittén fram ett yttrande om "Att bekämpa hemlöshet". I yttrandet understryks att EU bör göra betydligt större ansträngningar i kampen mot detta problem. Regionkommittén förespråkar att ETHOS-typologin främjas på EU-nivå, att en europeisk byrå för samordning och stöd i kampen mot hemlöshet inrättas, att förebyggande arbete uppmuntras samt att regionerna involveras i arbetet.

2.9 I Europeiska kommissionens och rådet gemensamma rapport från 2010 om socialt skydd och social integration⁽⁸⁾ uppmannas medlemsstaterna att utarbeta strategier med inriktning på förebyggande, framtagna av permanenta boendeformer (subventionerade och permanenta bostäder), metoder som i första hand prioriterar boende och som åtföljs av kompletterande socialtjänster, samt bättre förvaltning.

2.10 De viktigaste rekommendationerna för 2010 i hemlöshetsfrågan ingår i slutsatserna från konsensuskonferensen⁽⁹⁾ som ägde rum i slutet av det europeiska året 2010 för bekämpning av fattigdom och social utslagning, på initiativ av Europeiska kommissionen och med stöd av det belgiska rådsordförandeskapet.

2.11 År 2011 publicerade Eurostat⁽¹⁰⁾ en rapport om boendeförhållandena i Europa 2009 ("Housing Condition in Europe in 2009"). Av denna framgick att 30 miljoner EU-medborgare lider av utrymmesbrist eller har en undermålig bostad.

3. Rätten till bostad

3.1 Hemlösheten kan utgöra en direkt kränkning av de mänskliga rättigheterna enligt EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna⁽¹¹⁾.

3.2 I artikel 34 i stadgan fastställs följande: "(3) I syfte att bekämpa social utslagning och fattigdom skall unionen erkänna och respektera rätten till socialbidrag och till bostadsbidrag som, i enlighet med närmare bestämmelser i gemenskapsrätten samt i nationell lagstiftning och praxis, är avsedda att trygga en värdig tillvaro för alla dem som saknar tillräckliga medel."

3.3 FN:s universella deklaration om mänskliga rättigheter garanterar lämpliga levnadsförhållanden, till vilka tillgång till boende, vård och sociala tjänster räknas. I artikel 25.1 fastslås att: "Envar har rätt till en levnadsstandard, som är tillräcklig för hans egen och hans familjs hälsa och välbefinnande, däri inbegripet föda, kläder, bostad, hälsovård och nödvändiga sociala förmåner [...]."

⁽⁷⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:SV:DOC>.

⁽⁸⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/sv/10/st06/st06500.sv10.pdf>.

⁽⁹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=637&langId=sv&eventId=315&furtherEvents=yes>.

⁽¹⁰⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/product_details/publication?p_product_code=KS-SF-11-004.

⁽¹¹⁾ Artikel 6 i EUF-fördraget: "Unionen ska erkänna de rättigheter, friheter och principer som fastställs i stadgan om de grundläggande rättigheterna [...] med samma rättsliga värde som fördragen."

⁽³⁾ www.2010againstopoverty.eu.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/social_inclusion/docs/2007/study_homelessness_en.pdf.

⁽⁵⁾ Se bilagan.

⁽⁶⁾ <http://www.peer-review-social-inclusion.eu/network-of-independent-experts/2009/homelessness-and-housing-exclusion>.

3.4 Europarådets reviderade sociala stadga fastslår följande i artikel 31 ⁽¹²⁾: "För att trygga att den enskilde i praktiken kommer i åtnjutande av rätt till bostad, åtar sig parterna att vidta åtgärder som syftar till 1. att främja tillgången till bostäder med rimlig standard, 2. att förebygga och minska hemlösheten i syfte att successivt undanröja den, 3. att göra bostäder ekonomiskt tillgängliga för personer som saknar tillräckliga medel."

3.5 Rätten till bostad har fastställts i många av EU-ländernas grundlagar. Tillgång till lämplig bostad är en nödvändighet och en rättighet. EESK rekommenderar att samtliga medlemsstater bistår personer som i enlighet med gällande nationell lagstiftning har rätt till boende att få tillgång till en bostad. EESK uppmanar medlemsstaterna och det civila samhället att övervaka denna process. Att det finns en sådan laglig rätt är grundvalen för utformning och utveckling av en effektiv politik för att bekämpa hemlöshet.

4. Social utslagning och fattigdom till följd av undermåliga boendeförhållanden

4.1 Eurostat ⁽¹³⁾ anger att 30 miljoner medborgare i EU lider av utrymmesbrist och undermåliga boendeförhållanden. År 2009 bodde 6 % av befolkningen i EU i ytterst prekära bostäder. Dessutom bodde 12,2 % av EU:s befolkning i bostäder som var alltför dyra i förhållande till inkomsterna.

4.2 Människor som bor på gatan är det mest synliga och det mest extrema uttrycket för fattigdom och utslagning. Hemlöshetsproblemet kan dock ta sig en rad andra former, t.ex. personer som är inhysta i nödhärbärgen, tillfälliga boenden eller övergångsboenden, personer som provisoriskt bor hos släktingar eller vänner, personer som lämnar olika typer av institutioner och inte har någon bostad, personer som hotas av utvisning och sådana som lever i olämpliga eller otrygga bostäder.

4.3 Tillgången till lämpliga bostäder av god kvalitet kan betraktas som ett grundläggande mänskligt behov.

4.4 Undermåliga boendeförhållanden betecknas av bristande utrustning och bedöms i förhållande till bostadens skick: skadat tak, avsaknad av badkar och dusch eller bostäder som är alltför mörka.

4.5 Några medlemsstater som anslutit sig till EU efter 2004 har anmält att en stor del av deras befolkning har ytterst dåliga bostäder. Det gäller särskilt Rumänien, Polen, Bulgarien och de baltiska länderna ⁽¹⁴⁾.

4.6 I många länder hänger fattigdomen samman med de höga boendekostnaderna. 67 % av européerna anser att en dräglig bostad är alltför dyr. Denna åsikt är särskilt utbredd i TjECKien, Cypern (89 %), Luxemburg, Malta (86 %) och Slovakien (84 %).

4.7 En europé av sex säger sig ha svårigheter med dagliga utgifter i anslutning till bostaden ⁽¹⁵⁾. 26 % av EU-medborgarna anser att drägliga bostäder är för dyra i vårt samhälle. Vid undersökningar om orsaken till fattigdom bland EU-medborgarna kommer boendekostnaderna på fjärde plats.

5. Definition av hemlöshet

5.1 Det finns inga gemensamma, funktionella definitioner på EU-nivå av hemlöshet. Definitionen varierar betydligt från ett land till ett annat. Hemlöshet är en mångfacetterad och föränderlig process, och berörda individer och grupper har olika bakgrund. De har drabbats av hemlöshet av olika orsaker, och kan också ta sig ur denna situation på olika sätt.

5.2 Det finns olika typer och målgrupper av hemlösa, exempelvis ensamlevande män på gatan, barn och unga som lever på gatan, ungdomar som lämnar barnhem, ensamstående mödrar som lever på gatan, personer med hälsoproblem som alkoholism och narkomaner, personer med psykiska problem, äldre utan bostad, familjer som lever på gatan, bostadslösa personer ur minoritetsgrupper som romer eller nomadfolk, invandrare utan bostad, bostadslösa asylsökande (flyktingar) och andra generationens barn på gatan med bostadslösa föräldrar.

5.3 FEANTSA (Europeiska samorganisationen för nationella organisationer som arbetar med hemlösa) har utarbetat en typologi för hemlöshet och utslagning i anslutning till boendet som benämns ETHOS. Enligt ETHOS-typologin har man en bostad om följande villkor uppfylls:

— *Ur fysisk synvinkel*: Att ha en lämplig bostad (eller ett lämpligt utrymme) som uteslutande är avsett för en person eller en familj.

— *Ur rättslig synvinkel*: Att inneha ett kontrakt.

— *Ur social synvinkel*: Att ha rätt till avskildhet och möjlighet till umgänge.

5.4 Denna definition ger möjlighet att fastställa följande huvudkriterier: att vara hemlös, att sakna fast bostad, att leva i osäkra förhållanden och att bo i en undermålig bostad indikerar hemlöshet. Med utgångspunkt i detta indelar ETHOS hemlösa i olika kategorier enligt livssituation eller "bostadstyp". Dessa begreppskategorier indelas i 13 operativa kategorier som kan användas inom olika politikområden, t.ex. vid kartläggning av hemlöshetsproblemet samt vid utformning, uppföljning och utvärdering av politiken på detta område ⁽¹⁶⁾.

⁽¹²⁾ <http://conventions.coe.int/treaty/en/treaties/html/163.htm>.

⁽¹³⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/product_details/publication?p_product_code=KS-SF-11-004.

⁽¹⁴⁾ Eurobarometer.

⁽¹⁵⁾ Enligt den nya Eurobarometer-enkäten om fattigdom och social utslagning, MEMO/09/480 av den 27.10.2009.

⁽¹⁶⁾ Se ETHOS-typologin i bilagan till rapporten. Se även <http://www.feantsa.org/files/freshstart/Toolkits/Ethos/Leaflet/EN.pdf>.

6. Statistik, index och indikatorer

6.1 På EU-nivå finns det ingen enhetlig metod för att samla in data om hemlösa inom nationella statistikorgan eller andra officiella statistikällor i EU:s medlemsstater.

6.2 Det är möjligt att använda ETHOS-modellen med dess begreppskategorier för att bygga upp statistik och kartlägga hemlöshet, utvärdera målgruppernas behov och inventera resurserna på lokalnivå och i organisationer, samt utarbeta, följa upp och utvärdera politiken på området.

6.3 Det är viktigt att utföra studier och bedriva forskning kring hemlöshet på EU-nivå, såväl för att få förståelse för orsakerna och strukturerna som för att ta fram politik och samordning samt genomföra strategier. EESK begär att Eurostat (genom insamlingssystemet EU-SILC⁽¹⁷⁾) och de ansvariga för EU-program som finansierat insatser för att integrera hemlösa ska ta fram en utvärdering som ger en helhetssyn på hur problemet med hemlösa har utvecklats runtom i EU under de senaste 5–10 åren.

7. Faktorer som leder till utsatthet och till risk för utslagning till följd av hemlöshet – orsakssamband

7.1 Orsakerna till hemlöshet är ofta komplexa och samverkar med varandra. Det är fråga om en mängd samlade faktorer som leder till hemlöshet.

7.2 Det finns olika typer av faktorer som leder till utsatthet och dessa bör man ta itu med för att förebygga och lösa problemet med hemlöshet:

- *Strukturella faktorer*: ekonomisk utveckling, invandring, medborgarskap, bostadsmarknaden.
- *Institutionella faktorer*: de vanligaste socialtjänsterna, mekanismer för bidrag, institutionella förfaranden.
- *Relationsbundna faktorer*: familjesituation, ändrade relationer (t.ex. skilsmässa).
- *Personliga faktorer*: handikapp, utbildning, beroenden, ålder, invandrarnas situation.
- *Diskriminerande faktorer och/eller avsaknad av rättslig ställning*: kan i synnerhet gälla invandrare och vissa etniska minoritetsgrupper som till exempel romerna.

8. Sociala tjänster och nödlösningar samt strategier för tillträde till bostäder

8.1 Det finns olika typer av stödtjänster för hemlösa, både i form av bostäder och andra tjänster. Främjandet av offentlig-privata partnerskap är ett nyckelelement i genomförandet av strategier som ger tillträde till bostäder. Det är ytterst viktigt att kunna erbjuda fast bostad, akut vård och snabba hälso- och socialtjänster samt att främja partnerskap i synnerhet under

sommaren och under vintern då en viss procent hemlösa avlider antingen till följd av stark hetta eller svår köld i vissa länder.

8.2 EESK rekommenderar att man sprider nydanande modeller samt handledningar med goda metoder på nationell nivå och EU-nivå. Syftet är att på dessa nivåer gynna innovativa och interaktiva metoder där fast bostad och nödvändiga kompletterande tjänster står i fokus. Den öppna samordningsmetoden kan visa sig vara mycket fördelaktig då man vill gynna en effektiv integrationspolitik för hemlösa.

8.3 EESK rekommenderar att man tar fram en rad tjänster och att man främjar miniminormer för alla socialtjänster som riktas till hemlösa. Tanken är att man ska kunna reagera på de mångfacetterade behoven bland hemlösa genom:

- Direkta sociala insatser: Social och rättslig handledning för att få bostad, tillfälliga härbärgen, subventionerat boende, nätverk för bistånd och understöd, mångfunktionella centrum.
- Särskilda tjänster (hemlösa med HIV eller med särskilda behov osv.).
- Rådgivning, rättslig rådgivning och yrkesutbildning.
- Utbildning i företagande för hemlösa samt social ekonomi.
- Uppföljning och stöd (bistånd från samhället).
- Insatser för familjen eller på det sociala och kulturella området, förebyggande program.

8.4 EESK föreslår att man inför integrerade strategier som ger möjlighet att införa tjänster som är tillräckliga och kompletterande på alla områden för att svara mot målgruppens behov, i synnerhet i fråga om subventionerade bostäder. För att förhindra att hemlösa dör på gatan anser EESK att det är nödvändigt att främja lagstiftning som gör det obligatoriskt för varje region att ha minst en rådgivningsbyrå och ett nödhärbärge för hemlösa. Kapaciteten ska vara tillräcklig i förhållande till antalet personer som bor på gatan. EESK understryker att det är viktigt att finna permanenta lösningar för att integrera utsatta personer genom att bygga permanenta härbärgen och bostäder och genom att införa kompletterande sociala tjänster, i synnerhet för att upprätthålla familjekontakten (t.ex. mellan föräldrar och barn) och för att så långt det är möjligt återintegrera barn i familjen i fall då dessa har omhändertagits av samhället av skäl som sammanhänger med fattigdom och svåra levnadsförhållanden.

8.5 EESK rekommenderar att medlemsstaterna omgående utarbetar förebyggande strategier på medellång och lång sikt.

8.6 Sociala tjänster för hemlösa får inte systematiskt utnyttjas för att kompensera brister som uppstår till följd av inkonsekvent invandringspolitik eller som en följd av att det saknas särskilda tjänster för att ta emot invandrare.

⁽¹⁷⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/microdata/eu_silc.

9. Särskilda kommentarer

9.1 Avsaknaden av tak över huvudet eller av bostad kan leda till minskad mänsklig värdighet och till diskriminering till följd av social tillhörighet (att tillhöra en utsatt grupp) och i vissa fall även till döden (i synnerhet under extremt kalla eller varma perioder). EESK anser att hemlöshet kan stå i direkt strid med de mänskliga rättigheterna i enlighet med EU:s stadga om grundläggande rättigheter (artiklarna 1, 2, 3, 6, 7, 21 och 34)⁽¹⁸⁾ samt den reviderade europeiska sociala stadgan och den internationella pakten om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.

9.2 Hemlösas integration i samhället är en komplex och svår process. EESK uppmanar Europeiska kommissionen att utarbeta en ambitiös strategi för att hjälpa medlemsstaterna att undanröja samhällsproblemet hemlöshet genom effektiva nationella strategier. De nationella strategierna bör byggas på överenskomna definitioner, orsaker, insatser och återverkningar. EESK uppmanar Europeiska kommissionen att lansera en informationskampanj om hemlöshet och understryker att detta är absolut nödvändigt. Kommittén förespråkar att EU:s politik och strategier utarbetas i samarbete med organisationer som erbjuder socialtjänster, personer som saknar bostad, offentliga myndigheter samt vetenskapliga samfund och forskare.

9.3 EESK uppmanar Europeiska kommissionen att framöver uppmuntra medlemsstaterna att avsätta särskilda budgetar och medel till finansieringen eller medfinansieringen av program till förmån för bostadslösa (inklusive ESF och Eruf). EESK anser att

strukturfonderna (ESF och Eruf) bör få större anslag under perioden 2014–2020 och att angreppssättet bör vara kompletterande. Kommittén vill dessutom att medlemsstaterna ska inbegripa hemlöshetsproblemet i operativa program och strategier [med hänvisning till förordning (EG) 1083/2006] samt vidta åtgärder som syftar till att minska den ekonomiska krisens konsekvenser när det gäller tillgången till bostäder.

9.4 EESK rekommenderar att man främjar EU-politik som syftar till att begränsa spekulation på bostadsmarknaden. Kommittén vill att man vid analyser av europeiska och nationella sociala program ska följa upp förhållandet mellan månadsinkomst och boendekostnad. EESK anser att tillgång till drägligt boende även bör innefatta att månadskostnaden (eller hyran) för boendet plus dagliga utgifter står i proportion till en EU-medborgares nettolön.

9.5 EESK vill fästa uppmärksamhet vid att hemlöshet blir allt vanligare i en del länder. För några årtionden sedan gällde detta problem i synnerhet vuxna som levde på gatan, men numera är bilden mer komplicerad och läget mer allvarligt i många medlemsstater. I dag blir allt fler kvinnor hemlösa, familjer bor på gatan liksom även bostadslösa unga och barn, löntagare har förlorat sin bostad p.g.a. oförmåga att betala av bolånen som en följd av den ekonomiska krisen och krisen på bostadsmarknaden, och allt fler invandrare eller personer från etniska minoritetsgrupper saknar bostad. Att det numera finns andra generationens gatubarn, vars föräldrar också är hemlösa, är ett tydligt och beklagligt uttryck för ett problem som inte längre kan kontrolleras i vissa områden.

Bryssel den 27 oktober 2011

*Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande*
Staffan NILSSON

⁽¹⁸⁾ Europeiska unionen 2010, ISBN 979-92-824-2588-6, s. 391–403. Jfr även punkt 3.2 i yttrandet.